

onen, således at det som udgangspunkt ikke vil gøre nogen forskel, om kompetencen til at behandle en sag om forældremyndighed skal afgøres efter retsplejelovens § 448 f eller efter konventionen. Det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, svarer således ganske til konventionens artikel 5, det foreslåede *stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2*, svarer ganske til artikel 7, litra b, for så vidt angår børnebortførelse fra Danmark, det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, svarer ganske til artikel 6, nr. 1, det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, svarer ganske til artikel 6, stk. 2, og det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, svarer ganske til artikel 11.

Der foreslås ikke nogen udtrykkelig bestemmelse svarende til artikel 7, litra a, om den situation, hvor forældremyndighedsindehaveren efterfølgende affinder sig med en ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse, men hvis forældremyndighedens indehaver har af fundet sig med, at barnet har bopæl i udlandet, må det foreslåede *stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2*, – også uden en udtrykkelig regel herom – forstås på den måde, at en sag om forældremyndighed ikke længere vil kunne behandles i Danmark.

Det foreslåede *stk. 3* adskiller sig til en vis grad fra artikel 7 for så vidt angår børnebortførelse til Danmark, idet danske myndigheder efter det foreslåede *stk. 3* kan opnå kompetence til at behandle en sag om forældremyndighed efter lidt lempeligere betingelser end efter artikel 7. Det foreslåede *stk. 3* finder derfor ikke anvendelse, hvis et barn er bortført til Danmark fra en anden stat, der har tiltrådt konventionen, idet artikel 7 i så fald i stedet skal anvendes. Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 3* vil derimod finde anvendelse, hvis et barn er bortført til Danmark fra en stat, der ikke har tiltrådt konventionen.

Det foreslåede *stk. 4* om, at reglerne i *stk. 1-3* kan fraviges ved overenskomst med fremmed stat, svarer til den gældende regel i retsplejelovens § 448 c, *stk. 3*. Reglerne i *stk. 1-3* er allerede fraveget ved Den Nordiske Ægteskabskonvention og Europarådskonventionen af 1980, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.2.1. Derudover vil reglerne blive fraveget ved gennemførelsen af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen i dansk ret. De foreslåede kompetencebestemmelser finder således kun anvendelse i sager, i det omfang de ikke er omfattet af bestemmelser i disse konventioner.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.

#### *Domstolenes stedlige kompetence i sager om forældremyndighed (§ 448 g)*

Bestemmelsen angår domstolenes stedlige kompetence, dvs. spørgsmålet om for hvilken dansk domstol

en sag om forældremyndighed skal indbringes, forudsat at sagen kan behandles i Danmark efter kompetencerreglerne i den foreslåede § 448 f eller i Haagerbørnebortførelseskonventionen. Bestemmelsen erstatter for så vidt angår sager om forældremyndighed den gældende regel i retsplejelovens § 448 d, jf. også lovforslagets § 12, nr. 3.

Hovedreglen i forslaget er, at en sag om forældremyndighed skal indbringes for retten i den retskreds, hvor barnet har bopæl, jf. *1. pkt.* Udtrykket ”bopæl” i *1. pkt.* skal forstås på samme måde som bopælsbegrebet i retsplejelovens § 235, *stk. 1 og 2*, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 4. Hvis barnet ikke har bopæl her i landet, skal sagen efter *2. pkt.* som udgangspunkt indbringes for sagsøgtets hjemting, jf. retsplejelovens § 235. Hvis sagsøgte ikke har hjemting her i landet, skal sagen indbringes for sagsøgerens hjemting eller, hvis heller ikke sagsøgeren har hjemting her i landet, for Københavns Byret, jf. *3. pkt.*

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.

#### *Til § 13*

#### *(lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser))*

Den foreslåede § 18 a gennemfører Børnebortførelsesudvalgets forslag om at udpege et antal advokater, der er særligt egnede til at modtage beskikkelse i sager om tilbagegivelse til udlandet af børn, der er blevet bortført til Danmark, eller som ulovligt tilbageholdes her. Udpegningen foreslås dog udvidet til at omfatte alle sager, som børnebortførelsesloven gælder for, dvs. ud over sager om tilbagegivelse af børn også sager om fuldbyrdelse i Danmark af udenlandske afgørelser om forældremyndighed, om, hvor barnet skal bo, og om samvær, jf. lovens § 1.

Bestemmelsen vil give ministeren for familie- og forbrugeranliggender hjemmel til at udpege advokater, som fogedretten efter børnebortførelseslovens § 18, *stk. 2*, kan beskikke i sådanne sager. Ved udpegelsen anvendes følgende kriterier: indgående kendskab til familieret, procedureerfaring, beherskelse af et eller flere fremmedsprog samt dygtighed og engagement i virket som advokat. Det forudsættes, at de pågældende advokater udøver advokatvirksomhed i Danmark og ikke er fyldt 70 år. Ved udpegelsen skal der endvidere lægges vægt på geografisk spredning. Udpegelsen, der er personlig og uoverdragelig, gælder for 4 år, men med mulighed for genudpegelse.